

Ezra-Nehemiah: Transition to the Second Temple Period

Rabbi Hayyim Angel
KJ Rabbinic Scholar
National Scholar, Institute for Jewish Ideas and Ideals
hangel@jewishideas.org
www.jewishideas.org

1. Jeremiah 25:11

This whole land shall be a desolate ruin. And those nations shall serve the king of Babylon seventy years.

ירמיהו כה:יא
וְהָיְתָה כָּל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְחָרְבָה לְשִׁמָּה וְעַבְדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל שְׁבַעִים שָׁנָה:

2. Jeremiah 29:10

For thus said the LORD: When Babylon's seventy years are over, I will take note of you, and I will fulfill to you My promise of favor—to bring you back to this place.

ירמיהו כט:י
כִּי־כֵן אָמַר ה' כִּי לְפִי מְלֵאת לְבָבְךָ שְׁבַעִים שָׁנָה אֶפְקֹד אֶתְכֶם וְהִקַּמְתִּי עֲלֵיכֶם אֶת־דְּבַר־יְהוָה הַטוֹב לְהָשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה:

3. Ezra 1:1-2

¹In the first year of King Cyrus of Persia, when the word of the Lord spoken by Jeremiah was fulfilled, the Lord roused the spirit of King Cyrus of Persia to issue a proclamation throughout his realm by word of mouth and in writing as follows:
²“Thus said King Cyrus of Persia: The Lord God of Heaven has given me all the kingdoms of the earth and has charged me with building Him a house in Jerusalem, which is in Judah.”

עזרא א:א-ב
(א) וּבְשָׁנָת אַחַת לְכוּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לְכָלוֹת דְּבַר־ה' מִפִּי יִרְמְיָה הַעִיר ה' אֶת־רוּחַ פָּרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס וַיַּעֲבֵר־קוֹל בְּכָל־מַלְכוּתוֹ וְגַם־בְּמִכְתָּב לְאֹמֶר: (ב) כֹּה אָמַר פָּרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס כָּל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי ה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוֹאֲפִקֵד עָלַי לְבָנוֹת לוֹ בַּיַּת בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה:

4. Ezra 2:1-2, 64

¹These are the people of the province who came up from among the captive exiles whom King Nebuchadnezzar of Babylon had carried into exile to Babylon, who returned to Jerusalem and Judah, each to his own city, ²who came with Zerubbabel, Jeshua...⁶⁴The sum of the entire community was 42,360.

עזרא ב:א-ב, טד
(א) וְאֵלֶּה בְּנֵי הַמְּדִינָה הָעֲלִים מִשְׁבֵּי הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל לְבָבֶל וַיָּשׁוּבוּ לִירוּשָׁלַם וְיִהוּדָה אִישׁ לְעִירוֹ: (ב) אֲשֶׁר־בָּאוּ עִם־זְרֻבָּבֶל יְשׁוּעָה... (טד) כָּל־הַקְּהָל כָּאֶחָד אַרְבַּע רְבּוּא אֲלָפִים שְׁלֹשִׁמָאוֹת שְׁשִׁים:

5. Ezra 3:12-13

¹²Many of the priests and Levites and the chiefs of the clans, the old men who had seen the first house, wept loudly at the sight of the founding of this house. Many others shouted joyously at the top of their voices. ¹³The people could not distinguish the shouts of joy from the people's weeping, for the people raised a great shout, the sound of which could be heard from afar.

עזרא ג:יב-יג

(יב) וְרַבִּים מֵהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְרֵאשֵׁי הָאֲבוֹת הַזִּקְנִים אֲשֶׁר רָאוּ אֶת־הַבַּיִת הָרִאשׁוֹן בְּיָסְדוֹ זֶה הַבַּיִת בְּעֵינֵיהֶם בָּכִים בָּקוֹל גָּדוֹל וְרַבִּים בְּתְרוּעָה בְּשִׂמְחָה לְהָרִים קוֹל: (יג) וְאִין הָעָם מִכִּירִים קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׂמְחָה לְקוֹל בְּכִי הָעָם כִּי הָעָם מְרִיעִים תְּרוּעָה גְדוֹלָה וְהַקוֹל נִשְׁמַע עַד־לְמֶרְחֹק:

6. Yoma 21b

In five things the first Sanctuary differed from the second: in the ark, the ark-cover, and the Cherubim, the fire, the *Shekhina*, the Holy Spirit [of Prophecy], and the Urim and Thummim [the Oracle Plate].

יומא כא:

אלו חמשה דברים שהיו בין מקדש ראשון למקדש שני, ואלו הן: ארון וכפורת וכרובים, אש, ושכינה, ורוח הקודש, ואורים ותומים.

7. Ezra 4:1-5

¹When the adversaries of Judah and Benjamin heard that the returned exiles were building a Temple to the Lord God of Israel, ²they approached Zerubbabel and the chiefs of the clans and said to them, "Let us build with you, since we too worship your God, having offered sacrifices to Him since the time of King Esarhaddon of Assyria, who brought us here." ³Zerubbabel, Jeshua, and the rest of the chiefs of the clans of Israel answered them, "It is not for you and us to build a House to our God, but we alone will build it to the LORD God of Israel, in accord with the charge that the king, King Cyrus of Persia, laid upon us." ⁴Thereupon the people of the land undermined the resolve of the people of Judah, and made them afraid to build. ⁵They bribed ministers in order to thwart their plans all the years of King Cyrus of Persia and until the reign of King Darius of Persia.

עזרא ד:א-ה

(א) וַיִּשְׁמְעוּ צָרִי יְהוּדָה וּבְנֵימִן פִּיבְנֵי הַגּוֹלָה בּוֹנִים הַיְכָל לַה' אֶ-לֵקִי יִשְׂרָאֵל: (ב) וַיִּגְשׁוּ אֶל־זְרֻבָבֶל וְאֶל־רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת וַיֹּאמְרוּ לָהֶם נִבְנֶה עִמָּכֶם כִּי כָכֶם נִדְרוּשׁ לֹא־לֵקִיכֶם וְלֹא וְלוֹ אֲנַחְנוּ זְבָחִים מִימֵי אֶסֶר חַדָּן מֶלֶךְ אַשּׁוּר הַמַּעֲלָה אֲתָנוּ פֹה: (ג) וַיֹּאמְרוּ לָהֶם זְרֻבָבֶל וַיִּשׁוּעַ וַיִּשְׁאַר רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת לִישְׂרָאֵל לֹא־לָכֶם וְלָנוּ לְבָנוֹת בַּיִת לֹא־לֵקִינוּ כִּי אֲנַחְנוּ יְחַד נִבְנֶה לַה' אֶ-לֵקִי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוְּנוּ הַמֶּלֶךְ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס: (ד) וַיְהִי עִם־הָאָרֶץ מְרַפִּים יְדֵי עַם־יְהוּדָה וּמִבְלַהִים וּמִבְהַלִּים אוֹתָם לְבָנוֹת: (ה) וְסִכְרִים עָלֵיהֶם יוֹעֲצִים לְהַפֵּר עֲצָתָם כְּלִימֵי כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס וְעַד־מְלָכוֹת דָּרְיוֹשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס:

8. Ezra 5:1-2

¹Then the prophets, Haggai the prophet and Zechariah son of Iddo, prophesied to the Jews in Judah and Jerusalem, inspired by the God of Israel. ²Thereupon Zerubbabel son of Shealtiel and Joshua son of Jozadak began rebuilding the House of God in Jerusalem, with the full support of the prophets of God.

עזרא ה:א-ב

(א) וְהַתְּנַבִּי חַגִּי נְבִיאָה נְבִיאָה וְזִכְרְיָה בְרֵעֵדוּא נְבִיאֵי נְבִיאָה עַל־יְהוּדָיָא דִּי בִיהוּד וּבִירוּשָׁלַם בְּשֵׁם אֶ-לֵהּ יִשְׂרָאֵל עָלֵיהוֹן: (ב) בְּאֵדִין קָמוּ זְרֻבָבֶל בְּרֵשָׁאֲלֵתִיאֵל וַיִּשׁוּעַ בְּרִיוֹצְדָק וְשָׂרִיו לְמִבְנֵא בַיִת אֶ-לֵהּ דִּי בִירוּשָׁלַם וְעִמְהוֹן נְבִיאֵי דִי־אֶ-לֵהּ מְסַעְדִין לְהוֹן:

9. Ezra 9:9

For bondsmen we are, though even in our bondage God has not forsaken us, but has disposed the king of Persia favorably toward us, to furnish us with sustenance and to raise again the House of our God, repairing its ruins and giving us a hold in Judah and Jerusalem.

עזרא ט:ט

כִּי־עַבְדִּים אֲנַחְנוּ וּבַעֲבַדְתָּנוּ לֹא עָזַבְנוּ אֶל־לִקְינוֹ וַיִּטְעֵלֵנוּ חֶסֶד לִפְנֵי מַלְכֵי פָּרַס לְתַתְּלָנוּ מַחִיָּה לְרוּמָם אֶת־בֵּית אֶל־לִקְינוֹ וּלְהַעֲמִיד אֶת־חֲרֻבְתֵּינוּ וּלְתַתְּלָנוּ גְּדָר בִּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם :

10. Ezra 9:1-4

When this was over, the officers approached me, saying, “The people of Israel and the priests and Levites have not separated themselves from the peoples of the land whose abhorrent practices are like those of the Canaanites, the Hittites, the Perizzites, the Jebusites, the Ammonites, the Moabites, the Egyptians, and the Amorites. They have taken their daughters as wives for themselves and for their sons, so that the holy seed has become intermingled with the peoples of the land; and it is the officers and prefects who have taken the lead in this trespass.” When I heard this, I rent my garment and robe, I tore hair out of my head and beard, and I sat desolate. Around me gathered all who were concerned over the words of the God of Israel because of the returning exiles’ trespass, while I sat desolate until the evening offering.

עזרא ט:א-ד

(א) וּכְכֹלֹת אֵלֶּה נִגְשׁוּ אֵלַי הַשָּׂרִים לֵאמֹר לֹא־נִבְדְּלוּ הָעָם יִשְׂרָאֵל וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם מֵעַמֵּי הָאֲרָצוֹת כְּתוּעַבְתִּיהֶם לִפְנֵעֵנִי הַחַתִּי הַפְּרָזִי הַיְבוּסִי הָעַמּוֹנִי הַמַּאֲבִי הַמִּצְרִי וְהָאֲמֹרִי : (ב) כִּי־נִשְׂאוּ מִבְּנֹתֵיהֶם לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וְהִתְעַרְבוּ זָרַע הַקֹּדֶשׁ בְּעַמֵּי הָאֲרָצוֹת וַיַּד הַשָּׂרִים וְהַסֹּגְנִים הִיתָה בְּמַעַל הַזֶּה רָאשׁוֹנָה : (ג) וּכְשָׁמְעִי אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה קִרַּעְתִּי אֶת־בְּגָדֵי וּמַעִילִי וְאֶמְרָטָה מִשְׁעַר רֹאשִׁי וַיִּזְקַנִּי וְאֶשְׂבֶּה מְשׁוּמָם : (ד) וְאֵלַי יֶאֱסָפוּ כָל חֵרֵד בְּדַבְּרֵי אֶל־לִקְיִישְׂרָאֵל עַל מַעַל הַגּוֹלָה וְאֲנִי יוֹשֵׁב מְשׁוּמָם עַד לְמִנְחַת הָעֶרֶב :

11. Ezra 10:1-4

¹While Ezra was praying and making confession, weeping and prostrating himself before the House of God, a very great crowd of Israelites gathered about him, men, women, and children; the people were weeping bitterly. ²Then Shecaniah son of Jehiel of the family of Elam spoke up and said to Ezra, “We have trespassed against our God by bringing into our homes foreign women from the peoples of the land; but there is still hope for Israel despite this. ³Now then, let us make a covenant with our God to expel all these women and those who have been born to them, in accordance with the bidding of the LORD and of all who are concerned over the commandment of our God, and let the Teaching be obeyed. ⁴Take action, for the responsibility is yours and we are with you. Act with resolve!”

עזרא י:א-ד

(א) וְכַהֲתַפְּלֵל עֲזָרָא וְכַהֲתוֹדֹתוֹ בְּכַה וּמִתְנַפֵּל לִפְנֵי בֵּית הָאֵל־לִקְיָם נִקְבְּצוּ אֵלָיו מִיִּשְׂרָאֵל קָהָל רַב־מְאֹד אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְיֻלְדִים כִּי־בָּכוּ הָעָם הַרְבֵּה־בְּכַה : (ב) וַיַּעַן שְׁכַנְיָה בְּרִי־חֵיָאֵל מִבְּנֵי עוֹלָם עִילָם וַיֹּאמֶר לְעֲזָרָא אֲנַחְנוּ מְעַלְנוּ בְּאַלְהֵינוּ וְנִשְׂבַּח נָשִׁים נְכָרִיּוֹת מֵעַמֵּי הָאֲרָץ וְעַתָּה יִשְׁמְקוּנָה לְיִשְׂרָאֵל עַל־זֹאת : (ג) וְעַתָּה נִכְרַת בְּרִית לֹא־לִקְיָנוּ לְהוֹצִיא כָּל־נָשִׁים וְהַנּוֹלָד מֵהֶם בְּעֵצַת אֲדָנָי וְהַחֲרָדִים בְּמִצְוֹת אֶל־לִקְיָנוּ וְכַתּוּרָה יַעֲשֶׂה : (ד) קוּם כִּי־עֲלִיד הַדְּבָר וְאֲנַחְנוּ עִמָּךְ חֵזֶק וַעֲשֵׂה :

12. Nehemiah 1:3

They replied, “The survivors who have survived the captivity there in the province are in dire trouble and disgrace; Jerusalem’s wall is full of breaches, and its gates have been destroyed by fire.”

נחמיה א:ג:

וַיֹּאמְרוּ לִי הַנְּשָׂאֲרִים אֲשֶׁר־נִשְׁאָרוּ מִן־הַשְּׂבִי שָׁם בְּמִדְיָנָה בְּרָעָה גְדֹלָה וּבְחָרָפָה וְחוּמַת יְרוּשָׁלַם מִפְרָצָת וּשְׁעָרֶיהָ נִצְתוּ בְּאֵשׁ :

13. Nehemiah 13:14, 22, 30-31

¹⁴O my God, remember me favorably for this, and do not blot out the devotion I showed toward the House of my God and its attendants...²²I gave orders to the Levites to purify themselves and come and guard the gates, to preserve the sanctity of the sabbath. This too, O my God, remember to my credit, and spare me in accord with your abundant faithfulness...³⁰I purged them of every foreign element, and arranged for the priests and the Levites to work each at his task by shifts, ³¹and for the wood offering [to be brought] at fixed times and for the first fruits. O my God, remember it to my credit!

נחמיה יג:יד, כב, ל-לא

(יד) זָכְרָה־לִּי אֱ-לֹקֵי עֲלִזָּאת וְאַל־תִּמַּח חֻסְדֵי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּבֵית אֱ-לֹקֵי וּבְמִשְׁמָרָיו... (כב) וְאִמְרָה לְלוֹיִם אֲשֶׁר יְהִיו מְטַהְרִים וּבָאִים שְׁמֵרִים הַשְּׁעָרִים לְקַדֵּשׁ אֶת־יּוֹם הַשַּׁבָּת גַּם־זָאת זָכְרָה־לִּי אֱ-לֹקֵי וְחוּסָה עָלַי כְּרַב חֻסְדֶּךָ... (ל) וְטַהַרְתִּים מִכָּל־נֶכֶד וְאַעֲמִידָה מְשֻׁמְרוֹת לְכַהֲנָיִם וְלְלוֹיִם אִישׁ בְּמַלְאכָתוֹ : (לא) וְלִקְרָבוֹ הַעֲצִים בְּעֵתֵימָם מִזְמָנוֹת וְלִבְפוֹרִים זָכְרָה־לִּי אֱ-לֹקֵי לְטוֹבָה :

14. Sanhedrin 93b

The whole subject matter of [the Book of] Ezra was narrated by Nehemiah the son of Hacaliah; why then was the book not called by his name? R. Jeremiah b. Abba said: Because he claimed merit for himself, as it is written (Neh. 5:19), “O my God, remember to my credit.” R. Joseph said: Because he spoke disparagingly of his predecessors, as it is written (Neh. 5:15), “The former governors who preceded me laid heavy burdens on the people, and took from them bread and wine more than forty shekels of silver, etc.”

סנהדרין צג:

מכדי, כל מילי דעזרא נחמיה בן חכליה אמרינהו, ונחמיה בן חכליה מאי טעמא לא איקרי סיפרא על שמיה? אמר רבי ירמיה בר אבא: מפני שהחזיק טובה לעצמו, שנאמר זכרה - לי א-לקי לטובה...רב יוסף אמר: מפני שסיפר בגנותן של ראשונים, שנאמר והפחות הראשונים אשר לפני הכבידו על העם ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים וגו'.

15. Sanhedrin 21b

Rabbi Yosei said: Had Moses not preceded him, Ezra would have been worthy of receiving the Torah for Israel.

סנהדרין כא:

רבי יוסי אומר: ראוי היה עזרא שתינתן תורה על ידו לישראל, אילמלא (לא) קדמו משה.